

úředníkovi, na druhé straně však dovozuje, že doručení to jest právně bezúčinné. Rozhodnutí čis. 4379 sb. n. s., jehož se odvolatelka dovolává, má skutkový podklad podstatně jiný.

Nejvyšší soud nevyhověl rekursu akciové společnosti pro automobilový průmysl.

Důvody:

Právem odmítl odvolací soud odvolání akciové společnosti pro automobilový průmysl v Praze z rozsudku pro zmeškání krajského soudu v Č. ze dne 7. března 1932, neboť akciová společnost pro automobilový průmysl v Praze není ani stranou, ani nebyla do sporu vtažena, ana žalovanou stranou je firma »Motor«, akciová společnost, filiálka v L., a jí, nikoliv rekurentce byla doručena i žaloba, i rozsudek. Nemá proto akciová společnost pro automobilový průmysl v Praze ani právní zájem, by rozsudek prý zmatečný byl odstraněn, ana jí, jak správně odůvodnil odvolací soud, z něho ani majetková újma nehrozí, a rozhodnutí čis. 4379 sb. n. s., na něž rekurentka poukazuje, má jiný skutkový podklad. Je-li tomu tak, není rekurentka ani oprávněna vytýkati procesní nezpůsobilost firmy »Motor«, akciová společnost, filiálka v L. K procesní nezpůsobilosti jest ovšem přihlížeti z úřadu podle § 6 c. s. ř. v každém období sporu, avšak opravné stolice mohou k tomu přihlížeti jen potud, pokud bylo rozhodnutí nižšího soudu napadeno přípustným opravným prostředkem. Nepřípustný opravný prostředek jest, jako kdyby podán vůbec nebyl a napadené jím rozhodnutí nabývá právní moci (§ 411 c. ř. s.). Bylo-li tedy odvolání akciové společnosti pro automobilový průmysl v Praze z rozsudku pro zmeškání podle § 472 odstavec 1. c. ř. s. nepřipustné, nemohl se odvolací soud zabývati ani výtkou procesní nezpůsobilosti žalované strany.

Čís. 12072.

Dovolací rekurs jest nepřipustným (§ 46 (1) zákona čis. 100/1931 sb. z. a n.), nechťsi čelí proti výši odměny присouzené notáři jako soudnímu komisaři, nebo proti tomu, že byla vůbec notáři přiznána odměna.

(Rozh. ze dne 5. listopadu 1932, R I 893/32.)

V odhadním řízení za účelem vyměření dávky z přírůstku hodnoty nemovitosti přiznaly o b a n i ž š í s o u d y odměnu notáři jako soudnímu komisaři.

Nejvyšší soud odmítl dovolací rekurs odpůrců.

Důvody:

Dovolací rekurs napadá usnesení rekursního soudu proto, že notáři, jako soudnímu komisaři byla přiznána odměna. Jest tedy rekursem proti rozhodnutí soudu druhé stolice v otázce nákladů řízení, nepřipustný podle § 46 (1) zákona čis. 100/1931, neboť jest nerozhodno, zda dovolací rekurs čelí proti výši odměny notáři jako soudnímu komisaři přiznané, či proti tomu, že vůbec notáři odměna byla přiznána.